

sloupek

Dej mi ruku a pojd'

Umění trochu čist (někdy i plynň), briskně napočítají přes stovku, sčítají, odčítají, znají vlajky země, o nichž mnozí dospěláci nemají tušení, že existují. Samozřejmě jen někteří. Ale zavázat si tkaničku, nakrájet při obědě maso nebo dojít na Smelcovnu a zpátky jim dělá čím dál častěji potíže. Reč je o dětech přicházejících do první třídy. Jejich učitelky dodávají, že se zhoršila výslovnost žáků i držení pastelky při kreslení. Proč?

Snad je to odraz měničích se světa, kdy my i děti máme na dosah informace z opačné polokoule, ale na vlastní díl dvorek nevidíme. Víme, jak vypadá latimérie podivná, ale popsat pěnkavu nedokážeme, řada z nás držela v ruce kraba, ale živého raka nikdy neviděla. Prostě svět máme doma a nemusíme z něho vykročit. Vše přinesené až pod nos, předložené a hotové, značka: ke konzumaci.

Raděj dej mi ruku a pojd', třeba na břeh rybníku, kde možná uvidíme pulce.

Životní tempo se neuvěřitelně zrychlilo. Spěcháme ráno do zaměstnání a do školky, odpoledne taktéž – jen opačným směrem. Ale chceme, aby naše děti patřily k těm šikovným, proto je od nejútlejšího věku vodíme do různých kroužků, plaváním kojenců počínaje. Musíme tam být na určitý čas, a tak spěcháme. Rychle najíst, obléct – ukaž, pomůžu ti, jsi ještě pomalý – po návratu rychle nachečkat večeri, dítě se zatím zabaví u televize. Na přečtení pohádky před usnutím a popovídání zas nějak nezbyl čas. A na cvičení jazyčku, které včera doporučila logopedka, taky ne.

Proto dej mi ruku a pojd', budeme si povídat, jak máma byla malá.

Několik hodin tráví dítě ve škole. Smekám před učitelkami, protože vypravít dvacet dětí ve věku od tří do šesti let na vycházku není úkol na pět minut. Dneska ve školách převládá trend věkově smíšených tříd. Tak aspoň starší trochu pomůže mladšímu, mladší má vzor toho šikovnějšího a oba se učí vzájemné toleranci a spolupráci. Na vycházce ale daleko nedojdou, protože ti malí jsou prostě malí a jde to pomalu. A samo sebou potřebují více pozornosti než předškoláci, kteří už hodně věci zvládnou s menší pomocí. Proti tříletým i moc hezky mluví, i když do dokonalosti ještě něco chybí. Možná, kdyby celý den neposlouchali žvatlání těch malých, možná by se řeč usadila dřív. A možná by i lépe drželi tužku, protože by ji už všichni museli držet správně. A při plnění stejného úkolu by se naučili i lépe soustředit.

Dej mi ruku a pojd', nakreslíme nebe.

Odpoledne uběhne stejně jako včera, rychle sem, rychle zpět. A v televizi ukazovali vlaky, co někde v Japonsku jezdí hrozně rychle. A taky lítající veverka, fakt. To všechno děti dneska umí, televize jim to ukáže. Ale taky je učí, že nemusejí vnímat pořad a není potřeba jí odpovídat. Dospělí pak rozhořčeně kroutí hlavou, že dítě nevnímá, když po něm něco chtějí. A učitelé některým ještě v první třídě musejí pomáhat zavazovat tkaničky. ANDREA ŠRÁMKOVÁ

OSLAVILI DEN ZEMĚ. Zasadit keř, zasít semínko. Pro někoho neřešitelný výkon. K oslavě svátku Země se sešli v areálu jeskyní v Rudce nevidomí a další postižení, aby vysadili několik keřů. Ale dokázali i zasít semínka stromů pro výsadbu v příštích letech. Potom se všichni společně potěšili při lidových písních boskovické Mozeke Kohótek. Foto: BRONISLAV ŠMATERA

Poslední duben tradičně přináší pálení čarodějnic

BOSKOVICKO (AD) – Poslední dubnový den vzplanou opět ohně a budou se pálit čarodějnice.

Dnes již sice málokdo ví, co je Filipojakubská noc, málokdo skutečně vyrábí čarodějnice, které pak na ohni spálí, málokdo ale také zůstane sedět doma a nepřidá se k všeobecnému veselí. A je co oslavovat. Letošní dlouhá zima konečně končí, jaro se snaží dohnat, co zameškalo a magická Valpuržina noc, kdy čarodějnice pořádají své sabaty a země

vydává drahocenné poklady, může začít. Dnes už sice na čarodějnice lidé nevěří ani nečekají u kapradí, až opadá jeho zlatý květ, přesto magie ohně přiláká mnoho lidí ke společnému posezení.

Na některých místech vatry vzplánuly už o víkendu, v úterý posledního dubna zahojí ohně snad ve všech obcích našeho regionu. Borotínští se sejdou na tamním koupališti, v Olešnici spálí čarodějnice na parkovišti u ski areálu a ve Vanovicích se potka-

jí u kulturního domu. V Paměticích k pálení čarodějnic zahraje kapela Epi-centrum a Valchovem projde čarodějnický průvod na výletišti, kde budou připraveny hry pro děti a další program.

Často se v poslední době žehrá na dnešní komerční svátky, které už nemají svůj původní význam, pálení čarodějnic našťestí tento nešvar nepostihl. Dokud se sousedé a kamarádi scházejí oslavit začátek jara u ohňů, není to s našimi svátky tak zlé.

JE LIBO SKLENÍK? Výstava v boskovickém muzeu s názvem Brána recyklace v rámci akce Člověk a odpady – zbořme mýty o netřídění byla otevřena na Den Země a potrvá do 5. května. Tuto výstavu, která putuje po České republice již několik let, připravilo město ve spolupráci s firmami, které na Boskovicku nakládají s odpady. Je zajímavé podívat se na naši produkci odpadů z pohledu jejich využití jako druhotné suroviny nebo jako na surovinu energetickou. Děti nejvíce zaujal plastový skleník a možnost osahat si jednotlivé druhy recyklátů. Foto: MARTINA LUKEŠOVÁ